

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **R. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 grudnia 2016 r.

z urzędu

kwestii wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 lipca 2015 r. sygn. akt II AKa (...)

p o s t a n o w i ł :

- 1. potraktować wniosek obrońcy skazanego R.C., jako sygnalizujący rozważenie zasadności wznowienia z urzędu,**
- 2. nie stwierdzić podstaw do wznowienia postępowania z urzędu wobec merytorycznego rozstrzygnięcia tej kwestii wobec R. C. w sprawie Sądu Najwyższego o sygn. akt IV KO 71/15,**
- 3. zwrócić opłatę w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) zł wniesioną przez adw. Z.K., a wydatkami postępowania o wznowienie obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. akt II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...) utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 lutego 2014 r., sygn. akt III K (...), m.in. skazujący R. C. za przestępstwo z art. 258 § 2 k.k. popełnione w okresie od 1998 do 1999 r.

W dniu 26 sierpnia 2015 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo obrońcy skazanego nazwane wnioskiem o wznowienie. Obrońca skazanego domagał się w nim wznowienia postępowania w oparciu o przepis art. 542 § 1 i 3 k.p.k. oraz wniósł o umorzenie postępowania wobec R. C. z uwagi na przedawnienie karalności czynu z art. 258 § 2 k.k. - art. 439 § 1 k.p.k.

W odpowiedzi, prokurator Prokuratury Krajowej przychylił się do wniosku obrońcy o wznowienie postępowania wobec skazanego R. C. z urzędu w oparciu art. 542 § 3 k.p.k. oraz o umorzenie prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego, w części dotyczącej przypisanego występku z art. 258 § 2 k.p.k., w związku z zaistnieniem w dacie orzekania przez Sąd Apelacyjny w (...) okoliczności wyłączającej postępowanie określonej w art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pismo procesowe obrońcy skazanego R.C., nazwane wnioskiem o wznowienie postępowania, nie może zostać rozpoznane jako wniosek, albowiem zgodnie z art. 542 § 3 k.p.k. w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowanie wznowia się z urzędu. Jeżeli zatem, obrońca skazanego w swoim piśmie wskazuje wyłącznie na uchybienie wymienione w art. 439 § 1 k.p.k., to może jedynie sygnalizować sądowi konieczność zainicjowania postępowania wznowieniowego z urzędu. Skoro zaś na istnienie jedynie takiego rodzaju uchybienia wskazuje obrońca skazanego R.C., to „wniosek” ten należało postrzegać przez pryzmat art. 118 § 1 i 2 k.p.k., jako przewidzianą w art. 9 § 2 k.p.k. sygnalizację wystąpienia takiej sytuacji, którą Sąd Najwyższy winien rozważyć z urzędu. Mając jednakowoż na uwadze treść wyroku Sądu Najwyższego wydanego w sprawie IV KO 71/15 i rozstrzygającego tę kwestię także wobec skazanego R. C. (art. 435 k.p.k.- wobec faktu, iż sprawa IV KO 71/15 była rozstrzygana jako pierwsza w związku z sygnalizacją obrońcy innego skazanego), w części dotyczącej przypisanego mu występku z art. 258 § 2 k.p.k., kwestię wznowienia postępowania z urzędu należało na tym etapie uznać za bezprzedmiotową, wobec jej rozstrzygnięcia. Wobec niezasadnego uiszczenia opłaty od pisma, które winno być potraktowane jako sygnalizacja wznowienia z urzędu, celowym stało się dokonanie jej zwrotu.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.

